

VN-đất n...c tôi, dân t...c tôi, bao giờ thì th...c t...nh?

B...n thân m...n,

Mọt ng...i b...n c...a tôi ... Pháp v...a đi Vi...t-Nam v... Anh k... tôi nghe câu chuy...n khôi hài... đen trong xã h...i... đ... , nghe bu...n c...i nh... chuy...n... t...u (th...t) ! Bây giờ tôi l...i m...n l...i c...a anh, k... l...i cho B...n nghe, đ... T...p Ký tu...n này đ...c vi...t đ...i th... vẫn... truy...n c...i ra n...c m...t!

Hôm đó, anh đang b...n đi đ...o ph... Hà-N...i đ... mua vài th... quà l...u ni...m. Xe thông tin đi kh...p th... đô qu...ng cáo cu...n phim “Nguyễn-Ái-Qu...c ... Hồng-Kông” đang chi...u t...i các r...p. Tò mò, anh mu...n bi...t dân Hà-H...i th...ng th...c ngh... thu...t th... b...y nh... th... nào? Anh b...o bác tài x... t...c-xi ch... anh đ...n r...p hát sang tr...ng c...a th... đô Hà-N...i là r...p Fansland. Xe đ...ng tr...c r...p, anh m...i bi...t là mình l...m l...n, vì r...p v...ng nh... Chùa Bà Đanh. Phim nói v... H...-Chí-Minh Nguyễn-Ái-Qu...c mà ng...i dân th... đô Hà-N...i th... hay sao? C...t h...ng, anh v...i quay lui, tìm ng...i tài x... t...c-xi thì th...y bác ta đang đ...u bên kia đ...ng, m...m c...i r...t hi...n, bác b...o anh “Tôi bi...t th... nào ông cũng quay v... . Cu...n phim đó có gì mà xem? Hôm đ...u tiên ch... bán đ...c 24 vé. Ngày hôm sau, ch... bán đ...c đ...c nh...t 1 vé, nên ch... r...p đã ph...i tr... 1 vé này l...i và không chi...u n...a.” Ng...c nhiên, anh h...i “Dân Hà-N...i không thích xem phim nói v... lãnh t... c...a h... hay

Trên đời nđ đđng vđ, bác tài xđ nói chuyđ nđ nhđ bđ p rang. Nào là nhà làm phim phen này bđ đđ nđng, vì đã bđ ra mđt sđ vđ nđ đđ u đđ vđ i Tàu cđng sđ n xuđ t cuđ n phim. Nào là phim đã quay rđng rđ hai tháng liên tđ c đ Quđng-Đông. Nào là tên phim ban đđ u đđ đđ đđ t là “Thoát hiđ m đ Hđng-Kông” cho có vđ ly kđ... xã hđ i đđn đđ hđ p đđ n khán giđ. Nhđng khi vào Viđt-Nam, mđ y tay cán bđ đđ tđ đđng bđ rđng Bác vđ n còn hđ p đđ n trong quđ n... chúng thđ đđ Hà-Nđi, nên cho đđ i tên phim thành “Nguyđ n-Ái-Quđ c đ Hđng-Kông”. Không ngđ sáng kiđ n này đđ i trđ thành... ác kiđ n, khi ngđ đđ i dân Hà-Nđi chđ cđ n nghe đđ n tên “Cáo già vđ a đđ o vđ a dai. Buđn dân bán nđ đđ c đđ t hai sđ n hà”, đã vđ i đđng cđ a bđ o nhau tđ y chay cuđ n phim. Báo hđ i chđ rđ p Fansland tđ n công, tđ n cđ a quđng cáo rđ m rđ cho cuđ n phim, mà không có ma nào vào xem. Trong khi trđ đđ c đđ cđ mđng hđ t, tđ đđng phen này đđ a tên tuđ i bác ra, sđ hđ t bđ c. Không ngđ chđ cđ n nghe tên thđy ma HCM, ngđ đđ i dân Hà Thành đã chđ y có cđ, sđ rđng đđ i bđ chđ m chân nhđ năm 1954 thì khđ n đđ n!

Anh bèn thòm thía câu chuy n c a bác tài x ,  ng thành kh ng g p  i n o. Xuống xe, anh trao cho bác tài x  h t nh ng đ ng ti n anh v t trong hai t i qu n. G p đôi hay g p ba giá ti n ph i tr . Bác tài x  c m  n và c n n i “T i v i  ng ch c c  đ i ch  g p nhau m t  n n y, nh ng t i xin nói ngay l  c c  ng   b n  u M   y, ch c kiếp trước được đ  b c đ  u. Tho t khỏi l m d n Việt-Nam c ng s n c ng nh  được t i sinh m t kiếp khác đ y! C  g ng l m vi c ph c đ c đ  c n ch u được nh .”

2 / 10

Thánháng, cánháu káng áhái ngoái táláu, má kháng dám nhán lá mánh đá bác đáu đáy, Bán á!

Thán mán chào Bán, hán thá sau.
Tuyát-Lan

áNhán lái Viát Nam sau 35 năm (1975-2010):

Đát nác tái, dán tác tái - bao giá tánh thác?

Khi phái sáng láu trong mát mái tráng má sá ô nhiám tá kháng khái, nguán nác cho đán thác phám đá vát xa mác cho pháp, má sá báa bán, phán thám má, phán ván háa, phi ván háa... trán lán tá cánh quan, quy hoách, kián trác cho đán cách sáng cách xá cáa con ngái... nhá á Viát Nam hián nay, ngái ta sá quen vái đáu đá và nhiáu khi kháng nhán ra lá mánh đáng phái cháu đáng đáu gái.

Cáng váy, khi phái sáng quáa láu đái mát chá đá đác tái, hoác nái cách khác, khi cháa bao giá thát sá đác háng mát nán tá do dán chá, ngái ta sá kháng nhán thác đác mánh đáng thiát thái nhá thá náo so vái ngái dán trong mát đát nác tá do, dán chá.

Náu nhán váo mát xá hái dán chá dán sá nhá Má cháng hán, cá thá tháy mát trong rát nhiáu vái đá vá sá thay đái: chá mái váo nháng nám 50, 60 cáa thá ká XX thái, nán phán biát cháng tác á Má cán náng ná nhá thá náo, nháng báy giá nác Má đá cá mát Táng Tháng da máu. Mát trong nháng đáu lám nán sá thay đái đá lá khá náng dám nhán váo sá thát cáa chánh ngái Má – rát nhiáu bái báo, cuán sách, bá phim vá đá tái náy đá ra đái, rát nhiáu cuác biáu tánh thám chá cá đá máu náa... đá thác tánh láng tám cáa nhán dán và chánh quyán.

Mát xá hái dám nhán tháng váo nháng sai lám, nháng cán bánh cáa náu, xá hái đá chác chán sá tám ra háng giái quyát và sá thay đái theo chiáu háng tát đáp hán.

Trong khi đá, sá tán tái cáa mát thá chá chánh trá đác tái lá đáa trán sá báng bát, che chán, đái trá và má dán, do váy kháng bao giá dám nhán váo sá thát, váo nháng sai lám, khuyát tát cáa mánh.

Viảt Nam, đã có mọt thải gian dài sau ngày 30.4.1975, mải cái xảu, cái tả hải cảa xã hải đảc đả thảa hảt cho hảu quả cảa chiản tranh và “tàn đả cảa chả đả Mả-Ngảy”. Sau đó, khi đản thải “mả cảa” thì bao nhiêu sả xáo trản, tha hóa vả mảt đảo đảc xã hải, sả thay đải và cả biản chảt cảa con ngải... lải đảc đả cho nản kinh tả thả trảng. Còn gản đây, ngải ta lải mải tìm đảc mảt lý do nảa đả đả thảa: sả khảng hoảng kinh tả toàn cảu – chính nó đã làm cho giá cả leo thang, nản thảt nghiảp tăng vảt, nó cũng là nguyên nhân cảa nhiảu tải ác do kả phảm tải bả khảng hoảng, trảm cảm...! Nhảng cái nguyên nhân chính, gảc rả cảa mải vản đả trong xã hải VN bao nhiêu năm qua thì không bao giả đảc phép nhảc đản!

Khải đảu tả sả chản lảa sai con đảng đi cho cả đảt nảc và dân tảc đã đản đản mải sai lảm khác: tả cải cách ruảng đảt, Nhân văn Giai phảm cho đản quyảt tâm lao vào con đảng thảng nhảt bảng mải giá kả cả máu cảa hàng triảu ngải dân và quá nhiảu tản thảt đản hàng bao nhiêu năm sau cũng chảa hải phảc nải; vảa kảt thúc chiản tranh thì nhảng sai lảm trong chính sách ngoải giao lải đản đản hai cuảc chiản tranh khác vải Trung Quảc và Cam pu chia tiảp tảc làm hao mòn tài lảc nhân lảc cảa đảt nảc; trong lĩnh vảc kinh tả xã hải cho đản cách đải xả vải phe bải trản và con cháu cảa hả cũng lải hàng loảt chính sách sai lảm, bảt công phi lý... đản đản nhảng cuảc ra đi cảa hàng triảu thuyản nhân VN bảt chảp cả sinh mảng đả tìm đản nhảng vùng đảt tảt đảp hản; mảt nản kinh tả theo mô hình bao cảp xã hải chả nghĩa suýt làm cả dân tảc lâm vào cả nhả chảt đói..., và nhảng sai lảm khác nảa, sai lảm sau luôn đảt giá hản sai lảm trảc! Tải sao?

Bải vì khi không dám hoảc không muản nhìn thảng vào sai lảm thì bài hảc sai lảm sả không bao giả đảc thuảc.Bải vì sả thảt vô cùng đản giản là chảa bao giả nhảng ngải lảnh đảo Đảng và Nhà Nảc CSVN đảt quyản lải cảa đảt nảc, cảa dân tảc lên trên quyản lải và sả tản vong cảa Đảng, cảa chả đả, thảm chí chả là quyản lải cảa mảt nhóm ngải.

Mảt trong hàng ngàn ví dả vả đảu này: cuảc chiản tranh kéo dài hản 20 năm giảa hai miản Nam Bảc đã kảt thúc đảc 35 năm (1975-2010) nhảng nhà nảc VN chảa bao giả nhìn lải lảch sả mảt cách công bảng, trung thảc, chảa bao giả có mảt hành đảng nào gải là hòa hảp hòa giải thảc lòng ngoải trả nhảng lải nói suông! Hãy nhìn vào cách ảng xả cảa phe thảng trản Bảc Mả đải vải phe đảu hàng Nam Mả sau khi cuảc nải chiản giảa hai miản Nam Bảc Hoa Kả kảt thúc vào tháng 4.1865; hay cách ảng xả cảa chính quyản Tây Đảc đải vải nhân dân Đông Đảc sau ngày bảc tảng Berlin sảp đả năm 1989 đả thảy lòng đau đản vì đảt nảc này, dân tảc này đã quá nhiảu bảt hảnh mà lải thêm tảm nhìn hảp hải cảa các thả hả lảnh đảo Đảng nên đã tảo thêm nhiảu biảch sau chiản tranh và cho đản tản bảng giả, sau 35 năm lòng dân vản đảy chia rả, rải rảc, tan tác. Hay cuảc chiản tranh biên giải vải Trung Quảc mả đảu hản 30 năm trảc (17.2.1979) mà cho đản nay nhà nảc VN vản cả tình né tránh, không muản nhảc đản. Không có lả kả niảm, diản văn, nhảng bài báo công khai trên mảng lải báo chí quảc doanh... nhả là nhảng cuảc chiản tranh vải Pháp vải Mả và tảt nhiên lải càng không có sả nhìn lải, tảng kảt, rút kinh nghiảm mảt cách thành thảt công khai rõ ràng trảc toàn dân... đảu mà hả chảa bao giả làm trong bảt cả cuảc chiản tranh nào. Không chả đa sả giải trả VN mà ngay cả phản lản ngải dân VN, do vảy chả đảc biảt mảt cách lả mả rảng đã có mảt cuảc chiản tranh nhả thả giảa hai

ng i dân tr nên th ngay v i chính sinh m nh c a dân t c mình, đ t n c mình. M i b c xúc r i cũng ch ng thay đ i đ c gì, t t h n h t là s ng cho b n thân, cho gia đình mình – s đồng nghĩ th và h đã s ng nh th . H tr nên ngày càng vô c m v i m i cái b t công phi lý, m i cái x u cái ác trong xã h i.

Có th nói nh ng căn b nh n ng nh t c a xã h i VN bây gi là s vô c m, s nghi k , m t lòng tin – ng i dân m t lòng tin vào Đ ng, vào nh ng k c m quy n, vào lu t pháp, vào l n nhau; và m t tình tr ng không có chu n m c, không có ranh gi i – t m gi i là căn b nh “vô chính ph ” tràn lan trong xã h i.

Có ai đó đã nói r ng ch nghĩa phát xít và ch nghĩa c ng s n đ u là nh ng th m h a cho nhân lo i, nh ng chú nghĩa phát xít thì b o phát b o tàn, còn ch nghĩa c ng s n kéo dài h n nên cái h i mà nó gây ra cho t ng qu c gia t ng dân t c là n ng n h n, to l n h n.

Có th th y, đ n bây gi thì ít nh t trên th gi i đã có hai “mô hình” ch nghĩa c ng s n: ch nghĩa c ng s n ki u cũ c a Liên bang Xô Vi t và các n c Đông Âu cũ ho c ngay c Cuba, B c Hàn bây gi và “ch nghĩa c ng s n bi n th hay có th g i là ng y c ng s n” nh Trung Qu c và VN - th c t ch là nh ng qu c gia theo ch đ đ c đ ng, đ c tài còn toàn b h th ng lý thuy t Mác xít Lêninnít, lý thuy t v CNCS, CNXH thì đã b chính nh ng th h lãnh đ o c các n c này v t b ch còn tr ng ra cái v nh nh ng t m bình phong m c ru ng mà thôi. N u nh “ch nghĩa c ng s n ki u cũ” làm cho n n kinh t qu c gia c a Liên bang Xô Vi t và các n c Đông Âu cũ ho c ngay c Cuba, B c Hàn bây gi b ki t qu , không phát tri n n i, đ i s ng nhân dân b b n cùng hóa, vô s n hóa cùng v i s c c đoan, hà kh c v chính tr và t t ng, đ n hình là nh ng cu c thanh tr ng, đ u t , b t b di n ra hàng lo t khi n cho gi c m ng v “thiên đ ng xã h i ch nghĩa u vi t h n ch đ t b n hàng nghìn l n” nh l p lu n c a các nhà lãnh đ o các n c này đã nhanh chóng tan thành bong bóng xà phòng trong nh n th c c a ng i dân; hay s c c đoan, ngu xu n và tàn ác c a m t ch đ c ng s n ki u chính quy n Pôn P t-lêng Xary c a Campuchia khi n cho th gi i kinh h i và giúp cho ng i dân th c t nh nhanh h n. Trong khi đó, cái nguy hi m nh ng qu c gia theo ch đ c ng s n bi n th nh Trung Qu c hay Vi t Nam là nó t o nên m t s thay đ i b m t v kinh t giúp cho các đ ng c ng s n nh ng n c này v n còn có lý do đ mà bào ch a v i nhân dân, và nó khi n cho ng i dân ch bi t lao vào cu c làm giàu b ng m i giá mà quên đi bao nhiêu mâu thu n, b t công khác trong xã h i.

Đ ng c ng s n nh ng n c này vì v y ti p t c kéo dài s t n t i c a h , quá trình thay đ i ch di n ra ch m ch p, n a v i, nh gi t và ch khi th t c n thi t, th c ch t là kéo dài ngày h p h i c a ch đ trong khi s tàn phá ti p t c di n ra hàng ngày và di h a đ l i càng l n. Gi ng nh m t căn b nh ung th n u phát hi n s m, d ùng c m c t b t t c ph n th t b h ho i thì

có cái may sống sót và cái u đởm của nhợng phợn thân thợ còn lại, ngợc lại nếu né tránh căn bệnh, chợ dùng thuốc gì m đau đợ cho qua tợm thợ thì đợn mợ t lúc nào đợ, cái cợ thợ chợ còn là mợ t đợng thợ ruợng!

Không kợ đợn số đợng ngợi dân vì thiợu thông tin, vì chợ đợc giáo dợc tuyên truyợn theo kiợu mợ t chiợu suợ t bao nhiêu năm nên vợ n còn nghe theo nhợng gì Đợng, Nhà Nợc và báo chí quợc doanh nói, ngay cái trong hàng ngũ nhợng ngợi lên tiợng đợu tranh đợi tợ do dân chợ, vợ n có nhợng ngợi lợp luợn rợng chợ chợng lợi nhợng đợng viên thoái hóa, tham nhợng, tợi tợ, đi chợ ch đợng chợ không chợng lợi chợ đợ, không chợng lợi tợ tợng cợ a chợ nghĩa cợng sợ n, mô hình XHCN. Vợng, lý thuyợ tợ a chợ nghĩa cợng sợ n rợ t hay, mô hình Nhà Nợc XHCN rợ t đợ p (không đợ p sao có thợ lợi cuợ n hợ n nợ a thợ giợi lao theo trong bao nhiêu năm?). Nhợng không phợi là mô hình mợ t nợc XHCN đợc lãnh đợo bợi duy nhợ t mợ t Đợng Cợng sợ n đợc tài toàn trợ dù theo kiợu mợ t hay hai kợ trên, đã đợc chợng minh bợng sợ sợ p đợ cợ a hàng loợ t quợc gia trên thợ giợi, và trong nhợng quợc gia còn lại thì ngợi dân vợ n chợ a thợ t sợ đợc sợng tợ do, dân chợ, hợ nh phợc; vợ lại, nếu chợ chợng nhợng cá nhân tham nhợng tợi tợ mà không nói đợn cái thợ chợ chính trợ là chợ mợi nói đợn cái gợc mà không nói đợn cái ngợ n.

Mợ t trong nhợng lá bài chợ chợ t mà nhợng nhà lãnh đợo cợ hai quợc gia theo chợ nghĩa ngợ y cợng sợ n Trung Quợc và Viợ t Nam hay đợ a ra đợ xoa đợu nhân dân cợ a hợ là tợc đợ phát triợ n nhanh vợ kinh tợ và sợ thay đợi trên bợ mợ t cợ a xã hợi. Nhợng phát triợ n kinh tợ chợ mợi là mợ t phợ n trong viợc chợng tợ xã hợi đợ đang đi lên theo chiợu hợng tích cợc, còn bao nhiêu vợ n đợ khác: khoợng cách giàu-nghèo và sợ bợ t công quá lợ n trong xã hợi, vợ n nợ n tham nhợng và sợ hình thành nhợng nhóm “siêu lợi ích” trong bợ máy chính quyợ n có khợ năng lợng đợn kinh tợ và thâu tóm mợi quyợ n lợi vào tay mình; bên cợ nh đợ là tài nguyên cợ a đợ t nợc bợ khai thác đợn cợ n kiợ t, thiên nhiên bợ tàn phá không thợng tiợc, môi trợng sợng bợ ô nhiợ m nợng nợ, chợ t lợng cuợc sợng cợ a đa sợ ngợi dân chợ a đợc cợ i thiợ n tợ n gợc và chợ đợ an sinh xã hợi chợ a đợc quan tâm đợn; chợ a kợ sợ xuợng cợ p tha hóa vợ đợo đợc xã hợi, mợi giá trợ đợu bợ lợch chuợ n, và nhiợu vợ n đợ khác... Nhợ thợ là mợ t xã hợi đang phát triợ n mợ t cách phi nhân tính và lợch lợc, chợ ch hợng so vợ i con đợng phợi đi là xã hợi phợi ngày mợ t văn minh, con ngợi ngày mợ t tợ do, tợ chợ, đợc coi trợng và hợ nh phợc hợ n!

Mợ t lợp luợn khác mà nhợng ngợi cợ m quyợ n cợ a Nhà Nợc VN cũng thợng xuyên đợ a ra đợ là sợ n đợ nh vợ chính trợ và mợi sợ thay đợi, đa đợng... sợ đợn đợn sợ mợ t đợ nh, hợ n loợ n, lý do là bợi vì trình đợ dân trí Viợ t Nam còn thợ p nên mô hình đợc đợng vợi sợ lãnh đợo cợ a Đợng CSVN nhợ lâu nay là đợng đợ n, tợi tợ. Nhợng ngợi cợ m quyợ n đã lợ a mợ nhân dân cợ a hợ vợi khái niợ m vợ sợ n đợ nh. Viợ t Nam quợ thợ t là “đợ nh” vợ chính trợ – bợi vì mợi sợ lên tiợng, mợi hành đợng đợi khợng cợ a tợng cá nhân thôi đợu đã đợc đợ p tợ t ngay tợ trong trợng nợc. Nhợng đợ nh vợ chính trợ hoàn toàn không có nghĩa là đợ nh vợ xã hợi, vợ kinh tợ. Bên đợi sợ đợ nh vợ chính trợ, xã hợi VN và ngay cợ mợ t cợng quợc kinh tợ nhợ Trung Quợc, đang chợ t chợ a trong lòng nó nhợng mâu thuợ n vô cùng to lợ n do cợ chợ chính trợ bợ t

công gây nên, có khả năng bào mòn, hủy hoại, tàn phá xã hội như đã nói ở trên.

Ba mươi lăm năm sau khi chiến tranh kết thúc, 24 năm sau ngày bắt đầu “mở cửa” chuyển mình theo nền kinh tế thị trường, đất nước vẫn đang bị tàn phá hàng ngày bởi nạn tham nhũng, dốt trá, bất công phi lý, cái xấu tồn tại khắp nơi... và người dân vẫn chưa hề được hưởng quyên làm cho thất số trên đất nước mình.

Nếu như tin rằng nơi con người đâu có sự phân khác nhau thì mọi quốc gia, mọi dân tộc cũng có sự phân riêng. Và nếu tính cách của mọi con người làm nên sự phân của họ thì điều đó cũng đúng với mọi dân tộc. Sự phân của Việt Nam là một sự phân nhiều bị kích, nhiều chưa xót ngấm ngùi, nhưng ngoài những lý do khách quan của vị trí địa lý, của thời cuộc lịch sử chi phối đến một quốc gia nhỏ bé thì chính tính cách của con người Việt Nam đã lý giải cho sự phân này. Hãy nhìn lại sự phân Việt Nam và tính cách Việt Nam – đây tạm thời chỉ nói đến giai đoạn từ khi có Đảng CSVN.

Những kẻ lãnh đạo đất nước, đó là sự ngu muội, chểnh quan, duy lý, ích kỷ, tham lam, dốt hèn. Khi phải chọn lựa con đường cho đất nước và dân tộc, họ luôn luôn có những chọn lựa hoặc sai lầm hoặc nửa vời. Còn nhân dân, phải đau xót mà nói rằng chính sự bất công, vô cảm và thói chia rẽ, thiêu đoàn kết của nhân dân nói chung đã lý giải cho sự phân này.

Trong tính cách con người Việt Nam nhìn chung dường như không có tham vọng cũng có các sự đoàn mà chính những thói chệch này mới tạo nên những đất bại, những sự thay đổi mà như một sự phân của một dân tộc.

Dù sao đi nữa, những gì đã xảy ra trong lịch sử thì cũng đã xảy ra.

Nhìn lại quá khứ, học bài học của quá khứ là vô cùng cần thiết. Những quan trọng hơn nữa là việc của ngày hôm nay. Những người cầm quyền đất nước này ngày hôm nay và sắp tới sẽ chọn lựa con đường đi của đất nước như thế nào để VN có thể thoát ra khỏi sự phân dốt bị kích của mình? Và dường như nhân dân VN sẽ làm gì để thay đổi và như một nhà của đất nước?

Với những người đang nắm quyền đất nước, hãy đừng so sánh Việt Nam với Trung Quốc để tiếp tục tự nguy hiểm làm biến sao mô hình con đường đi của nước này. Cái khác biệt lớn nhất giữa hai nước đó là nếu ĐCSQT có tiếp tục lãnh đạo Trung Quốc thêm vài thập niên nữa, Trung Quốc vẫn chệch mọt vào tay nước nào mà người cai trị, gần như chỉ có chọn sự phát triển trở thành một

quốc gia phát xít mới và tham vọng khống chế toàn cầu, thề m chí d n nhân loài vào m t th chi n th ba. Còn ĐCSVN n u ti p t c n m chính quy n thì đ c l p và s toàn v n lãnh th s luôn luôn là ng n ch mành treo tr c gió bão t ph ng B c.

N u không có b t c m t s c ép nào t s th c t nh c a nhân dân, ch c ch n r ng nh ng ng i c m quy n đ t n c này không mu n thay đ i b i vì ch có m t c ch chính tr đ c tài toàn tr nh lâu nay m i cho phép h đ c h ng m i quy n l i trong cu c s ng mà không b phán xét gì. Trong nhân dân, ngoài nh ng k có ch c có quy n, có th có m t thi u s giàu có thu c t ng l p trên cũng không mu n thay đ i vì xã h i càng nhá nhem h n l n, lu t pháp càng nhi u k h , chính quy n càng th i nát thì h càng đ ki m ti n. Nh ng hãy nhìn vào s đông nhân dân đang s ng nh th nào, hãy nhìn vào đ i u ki n và môi tr ng s ng chung c a c xã h i, hãy nhìn và so sánh v i các n c đ r i đau và nh c.

VN – đ t n c tôi, dân t c tôi! Ch riêng trong th k XX, bao nhiêu tri u ng i VN đã ngã xu ng trong nh ng cu c chi n tranh liên ti p v i Pháp, M , Campuchia, Trung Qu c; bao nhiêu tri u ng i VN đã ch t trong nh ng ng c tù khác nhau c a c hai mi n Nam B c trong và sau chi n tranh; hàng trăm ngàn ng i b xác trên bi n khi tìm đ ng ra đi và hàng tri u ng i khác v n đang s ng ki p tha h ng trên nh ng qu c gia khác nhau, ch a k con s đang gia tăng m i năm hàng trăm ngàn ng i khác n a v n đang đi làm thuê, làm Osin, và c bán thân nuôi mi ng trên x ng i... N i đau đó có th nào quên?

VN hi n nay đang đ ng v trí nào trên b n đ th gi i v s giàu có, văn minh, t do dân ch , công b ng trong xã h i? N i nh c đó có th nào quên?

Cu c s ng không đ ng l i, th gi i xung quanh không đ ng l i. Vi t Nam càng thay đ i ch m ngày nào thì m i ng i chúng ta s càng có t i v i đ t n c, ông bà t tiên, v i dân t c và v i c chính b n thân m i ng i ngày đó.

S thay đ i đó s đ n khi nh ng ng i c m quy n đ t n c hi n nay (và t ng lai) bi t s s th t, s s phán xét c a l ch s và s nhân dân. Nh ng quan tr ng h n, s thay đ i đó s đ n khi m i ng i VN bi t đ c quy n h n và s c m nh c a mình, bi t nh c nhấ chua xót khi nhìn vào các qu c gia khác và có tham v ng đ đ t n c, dân t c mình ph i đ c giàu có, đ c l p, con ng i ph i đ c s ng trong t do, dân ch , h nh phúc th t s .

Khi nhân dân M ch n Barack Obama, h đã ch n s thay đ i – Change, t khát v ng mu n thay đ i c a t t c m i ng i.

V i nhân dân VN, s thay đ i còn c n kíp h n g p nhi u l n b i vì đ t n c này, dân t c này đã s ng trong s thua thi t, l c h u v m i m t quá lâu và quá l n so v i r t nhi u dân t c khác. Và khi g ng tìm c a n c l ng gi ng ph ng B c đang t t si t ch t b ng c s c m nh v quân s và “quy n l c m m” v chính tr , kinh t , văn hóa...

Chị Có Mệt Ngủ Không !

Tuyển Tập Giản Đơn: Tuyển Tập - Lan - Song Chi

Thư Mục; Tuyển Tập; 07 Tuyển Tập; 7 Ngày; 2010 05:49

VN-đặt nệm cho tôi, dân tộc tôi, bao giờ thì thực tế nh?

Song Chi